

Metapillanat XIX.

XIX.

(Wagner, Hamburg)

Wagner nem ismerte a lomtalanítást
a zenében. sem a szeretkezést tavalyi szaloncukor-
zizegésben. a bemelegítés során áldozatul esett.
teremrendezés és előzenekar volt, mikor
a törzskönyvezetlen rezsim szaga lepott el mindent.
Wagner nem látta a szétfroccsenő luftballonok
táncát a szürkületi égen. sem a megkopasztott
karácsonyfát az erkélyen – a kölcsönlakásban
átvésztelt szilveszter után. keletkezik és kihal.
kihallhatnak mellőled bárkit, puha homállal párnázott
üveges szemekkel, ők. aki bújt, aki van – Wagner,
Hamburgban. az óceánjárón körömfeketényi piszok
a kalapja innen. mint egy mobilgát,
amit percekben belül lebontanak a térképről, fél.
elrendelték a teljes hírzárlatot.

XIX.

(kontra Wagner)

ha Wagner bort iszik, pisztáciát pucol
hozzá, magentáspozsgái fénylenek. nem
sejti, egy síugrósáncszerű ok megdobja életét.
minden békebeli *plüss*. amit érez, a kottapapírba
rejtett nyomkövető képtelen. hiába, ha postáját
átjárja a grafomán akarat. a hall közepére borult
mozdulataid mossa fel. ez az az epizód, mikor
megtagad s könnyű célpont leszel. a hold ma túl

kerek – de fedezi körvonalait egy emelet.
az arc gimnasztikája, ha egy szót kibök, majd elharap
lemorzsolva izmait, s az idomított szemek
higgadtan nézik végig, ezt. horpadások az ártér
roncsain. a zárkózott, beporosodott tulipánfejek.
beásod a füled az avarba. a mederből ágaskodó
szomorúfűz bálányi szemetet szortíroz –
a legszebb harmónia.
kozmopolita, mint egy kemping.

Kélemen Emese fotója